

[Glensgaard.]

tragtningen af, at de ikke har nogen som helst strejkeret, kan komme i arbejde. Det er således, at 400 mennesker tilsyneladende er i stand til at holde godt 2.000 mennesker fra arbejde, men ikke kun de 2.000 mennesker, som direkte er berørt af konflikten, men også de mange mennesker, som ikke kan komme til og fra arbejde. Det er således, at mange husmødre f. eks. ikke er i stand til at befordre deres børn til dagpleje eller til andre institutioner, udelukkende fordi man nu engang ifølge færdsesloven ikke kan have 3 børn på en cykel.

Jeg vil godt høre ministeren, om ikke han finder det meget uheldigt, og om ikke ministeren finder det så uheldigt, at man nu simpelt hen må gennemtvinge, at den offentlige trafik i Storkøbenhavnområdet kan genindføres. Det er således, at hele den økonomiske situation for hele cityområdet er meget katastrofal.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Det svar, som jeg har givet hr. Schlüter, svarer fuldstændig til det svar, som jeg også må give hr. Glensgård.

Voigt (FP):

Det tør sandelig siges at være et tomt svar fra en statsminister. Jeg skal derfor tillade mig også at stille et spørgsmål til statsministeren, idet vi i fremskridtspartiet i den sidste uges tid har fået utallige opringninger og henvendelser fra erhvervsdrivende herinde i centrum, som har sagt, at deres omsætning er gået ned med op til 50 pct.

Man taler jo i denne tid meget om tilskudsordninger og støtteordninger til erhvervslivet. Hvad agter statsministeren at gøre i denne situation, hvor erhvervsfolk vitterlig har skrevet til os, at står det på bare i én uge til, så går de ned, så går de konkurs? Tør statsministeren tage ansvaret for det, fordi en lille pressionsgruppe kan lamme hele Storkøbenhavn? Jeg håber, at statsministeren ikke vil komme med et så vattet svar, som han lige har givet min kollega hr. Glensgård.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Jeg vil gerne understrege, at regeringen naturligvis også er tilhænger af det begreb,

der hedder lov og orden. Vi vil også søge at realisere det, så langt som det overhovedet er muligt, og vi må naturligvis også sørge for, at statens forskellige muligheder i givet fald sættes ind. Men jeg understreger, at hvis man gør andet end det, som regeringen igennem det, jeg har sagt, gør andet end det, vi på nuværende tidspunkt har gjort og har mulighed for at gøre, så tror jeg ikke, man løser de problemer, der peges på fra spørgerne. Så er der en mulighed for, at der først bliver rigtig brand i den, og det, der er regeringens opgave, er at løse problemer, ikke at få mere kaos end højest nødvendigt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af Jørgen Jensen (DKP) til arbejdsministeren:

„Er ministeren indforstået med, at arbejdsministeriet og finansministeriet fortolker loven om forlængelse af kollektive overenskomster og loven om ændring af dyrtidsreguleringen således, at overenskomster med faste ørebeløb i dyrtidsregulering (60 øre pr. time) og procentvis taktregulering er i strid med ovennævnte lov?“ (Spm. nr. 213).

Skriftlig begrundelse.

I forbindelse med forhandling om fornyelse af overenskomsterne med udløbsdato efter 1. marts 1975 er der på såvel det private arbejdsmarked som ved offentlige institutioner opstået strid om følgerne af lovindgrebene i marts 1975.

I henhold til loven om forlængelse af kollektive overenskomster kan uenighed ved fornyelse af de i loven omfattede overenskomster indbringes for nævn. Men ved henvendelse til arbejdsministeriet og finansministeriet oplyses det, at procentvis taktregulering, uanset om den har bestået i overenskomsten i en årrække, er i strid med loven om ændring af dyrtidsregulering.

Jørgen Jensen (DKP):

Baggrunden for spørgsmålet er den vedtagelse, flertallet foretog først i marts måned, hvor man for det første vedtog en forlængelse af de kollektive overenskom-